

13. OCENA STANU ŚRODOWISKA

13.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZO-GEOGRAFICZNEGO

Analizowany obszar powiatów bydgoskiego i toruńskiego z miastami wojewódzkimi: Bydgoszczą i Toruniem, położony jest w centralnej części województwa kujawsko – pomorskiego. Według podziału geograficznego Polski (J.Kondracki, *Geografia regionalna Polski*, PWN, 1998) cały obszar zalicza się do podprovincji Pojezierzy Południowobałtyckich.

W obrębie jego granic znajdują się 4 makroregiony: południe i zachód zajmuje Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (mająca istotny wpływ na charakter ukształtowania i stosunków wodnych - stanowi system przewężeń i rozszerzeń o charakterze kotlinnym), w północnej części rozciąga się - Pojezierze Południowopomorskie, Dolina Dolnej Wisły, a wschodnia część to Pojezierze Dobrzyńsko-Chełmińskie.

Mezoregiony występujące na Obszarze Partnerstwa to:

- Kotlina Toruńska – tworzyła się w okresie ostatniego zlodowacenia, a ostateczny kształt uzyskała w czasie fazy pomorskiej. Płynęły tędy duże ilości wody roztopowej, doprowadzanej szlakami sandrowymi z północy oraz wody rzeczne z południa. Spowodowało to utworzenie się w pradolinie systemu 11 teras oraz rozszerzeń nazywanych kotlinami. Wypełniona jest systemem teras rzecznych. Pole wydymowe w Kotlinie należy do jednych z największych w Polsce; porośnięte jest lasem – borem sosnowym;
- Dolina Fordońska - powstała w związku ze zmianą kierunku spływu Prawisły z zachodniego, w Pradolinie Toruńsko – Eberswaldzkiej, na północno – wschodni około 12 tys. lat temu. Dolina Fordońska obejmuje dno doliny Wisły wraz z zachowanymi fragmentami poziomów terasowych. Na powierzchni zalegają żyzne mady rzeczne;
- Dolina Brdy – jest jednym z dawnych szlaków odpływu wód roztopowych z sandru Borów Tucholskich. Dominujący typ krajobrazu naturalnego stanowi młodogłacjalny krajobraz młodej doliny rzecznej oraz sandrowy, porośnięty borem sosnowym;
- Dolina Drwęcy – odprowadzane nią były wody z topniejącego lądolodu, stąd jej budowa nawiązuje do doliny Brdy. W pobliżu ujścia Drwęcy do Wisły występuje dobrze rozwinięty system tarasów z jeziorami i bezodpływowymi nieckami. Wzdłuż całej długości doliny leży rezerwat przyrody Rzeka Drwęca. Dominującą formą rzeźby terenu są faliste moreny denne, równiny sandrowe oraz rynny polodowcowe;
- Pojezierze Krajeńskie, Wysoczyzna Świecka – są to wysoczyzny morenowe. Dominujący typ krajobrazu stanowi młodogłacjalny krajobraz równin i wzniesień. Teren ten jest urozmaicony hipsometrycznie: wśród form pozytywnych wyróżnia się drumliny, pagórki kemowe oraz wały ozowe. W budowie geologicznej dominują miększe serie glin zwałowych, rozdzielone warstwami piaszczystymi;